

Hans Peter Baadsgaard (S):

Som andre har udtalt, synes jeg også, vi har haft en god og meget interessant debat om ændringsforslagene og i nogen udstrækning om lovforslaget. Jeg håber, at vi får et sådant lovforslag, at vi ved tredjebehandlingen kan få vedtaget rammerne for kunstig befrugtning.

Jeg er medforslagsstiller til en række ændringsforslag; dem skal jeg ikke gennemgå her, men trække to frem. Jeg er medforslagsstiller til et forslag, der begrænser antallet af børn, som en donor må sætte i verden. Det synes jeg man skal overveje. Jeg synes, man savnede det i ministerens forslag, og jeg synes, at det er både etisk og også praktisk rigtigt at sætte en begrænse for, hvor mange halvsøskende, endda anonyme, det skal være tilladt at man sætter i verden.

Det var det ene, som jeg håber at Folketingets flertal vil støtte.

Det andet forslag og det, der ligger mig mest på sinde, er ændringsforslag nr. 29, hvori der står, at kunstig befrugtning kun må tilbydes kvinder, som er gift, eller som lever sammen med en mand i et ægteskabslignende forhold. Hr. Jørgen Winther har et lidt mere restriktivt forslag, som jeg for den sags skyld godt kan støtte; det går ud på, at der skal have været 3 års samliv, for at man kan være sikker på, at der er et sådant samlivsforhold.

Men det, det drejer sig om, og det, der er det helt afgørende i de ændringsforslag, jeg har stillet sammen med to andre fra mit parti, er barnets tarv. Vi opererer i denne sal og i mange andre sammenhænge med barnets ret til at have en far og en mor. Vi har mulighed for her at sætte regler, så vi bedst muligt lever op til det.

Det kan ikke altid lykkes i menneskelig adfærd at sikre et barn en far og en mor, men jeg synes, at når vi herindefra skal lave regler for en virksomhed, skal vi nærme os det naturlige så langt som muligt. Det er nu en del af vores familieliv, det er en del af vores menneskesyn, det er en del af barnets hele opvækst, at barnet har en far og en mor. Derfor håber jeg, at et flertal her i Folketinget vil være med til at stemme det ændringsforslag igennem eller et af de andre, som sætter regler for, at kunstig befrugtning gives til en mand og en kvinde.

Dette ændringsforslag skal ses sammen med ændringsforslag nr. 45, hvori der bl.a. står, at det par, der vælger denne metode til at få børn, begge to – selvfølgelig moderen, men også den samlever, der ad kunstig vej nu gerne vil sætte

et barn i verden sammen med kvinden – skal forpligte sig til moralsk, økonomisk og juridisk, at det så er deres barn, og at de har de samme forpligtelser over for det, som hvis et par sætter et barn i verden på naturlig vis.

Jeg håber, at vi kan få de to ting fastslået, og at vi får vedtaget et godt lovforslag ved tredje behandling.

Klaus Hækkerup (S):

Når jeg tager ordet nu, er det selvfølgelig for at appellere til de mange medlemmer, der er til stede i salen, og de mange medlemmer, der lytter til debatten på deres værelser ved højtalerne, om at stemme for det ændringsforslag, jeg har stillet til det af ministeren fremsatte lovforslag.

Det drejer sig om ændringsforslag nr. 40 til § 14, og forslaget går ud på, at befrugtede, nedfrosne æg skal tillades opbevaret i en periode på indtil fem år, men sådan at der ikke derudover kan gives nogen dispensation. Den foreslåede femårsgrænse vil åbne mulighed for, at kvinden eller parret kan få flere børn inden for en årrække i forbindelse med den samme ægudtagning.

Hvis ikke et sådant ændringsforslag vedtages, tvinges kvinden til flere behandlinger, hvis hun ønsker at få flere børn. Vi ved, at en udtagning af æg af en kvindes livmoder er et indgreb, som er både fysisk og psykisk belastende, og antallet af sådanne indgreb bør derfor søges reduceret mest muligt. Det er præcis det, mit ændringsforslag går ud på.

Jeg vil godt sige, at jeg ikke synes, der er nogen bæredygtig argumentation for en anden aldersgrænse. Argumentet for etårsgrænsen synes at være, at det er det, man plejer. Men vi er for længst forbi den tid, hvor dette område er et område, hvor man gør, som man plejer.

Argumentet for toårsgrænsen synes at være, at så kan man nå at få to børn, hvis man altså skynder sig. Men det er da uhensigtsmæssigt at tvinge familier, der måske gerne vil have to år imellem børnene, til for at undgå en yderligere ægudtagning så kun at have et år imellem børnene. Forslaget vil efter min mening også give en bedre livsrytme og bedre opvækstvilkår for de pågældende børn. Vi kan jo lige så godt tage konsekvensen fuldt ud af de muligheder, der er.

Så vil jeg godt understrege, at det jo ikke er noget specielt for Danmark. Vi ved, at grænsen i England og Frankrig er på fem år, og vi ved, at den i Norge er på tre år. Så det ændringsforslag, jeg har stillet, er altså i god overensstemmelse